

Fotos: Ole Akhøj

Det begyndte som en plaid

Afvæver Bodil Neergaard

Mit første vægtæppe ”Det ny Jerusalem” blev færdigt i 2009 og ophængt i kirkecentret i Rymsgade på Østerbro tilhørende Fredens-Nazaret kirker. Men hvem kommer der forbi, og ser det tæppe, som var et kæmpearbejde at tegne og udføre i hånden på min damaskvæv?

Derfor skal netop det tæppe være det bærende i den udstilling, som jeg nu åbner i Danske Kunsthåndværkere & Designeres fine lokale i Officinet fra 19. september til 18. oktober i år. Kirkesognets menighedsråd har venligst udlånt tæppet til udstillingen. Det var en meget spændende opgave at løse, hvilket jeg har beskrevet i en artikel i Rapporten december 2009 nr. 4 med overskriften ”Damasktæppe med religiøst motiv”.

Siden har jeg har ikke kunnet slippe temaet. Netop de to kapitler 21 og 22 under Johannes’ Åbenbaring i Ny Testamente indeholder så dejlige billeder og symboler som livets kilde, livets træ, den strålende morgenstjerne, den skinnende by, hvor tallene tre, syv og tolv går igen. Og andre. Læs selv om Det ny Jerusalem. Navnet Jerusalem betyder fredens by.

Og teksten indeholder de to udsagn: ”Og jeg så en ny himmel og en ny jord” og ”Se, jeg gør alting nyt”.

Jamen, det er ord, der er så fyldt med trøst, håb og drømme og kan som motiv i væven bearbejdes og fortolkes i det uendelige.

Over min seng hænger et persisk tæppe i silkesumak, som jeg har købt på en rejse i Iran. Det er beroligende og til stor undren at ligge ned og med øjnene gå på opdagelse i de mange symboler og dyr, der er ”broderet” omkring tre medaljoner på traditionel vis. Pludselig forstod jeg den begrænsning, men også store frihed, som disse to vævere har haft i at gengive motiverne, der tilsyneladende er spejlvendinger, men pudsigt forskellige med stor variation inden for rammen, så der i dette mylder alligevel er opstået en smuk harmoni.

Hver især har væverne sat deres sjælfulde, humoristiske og personlige præg i dette håndarbejde, hvor fejl jo er påbudt for ikke at gå Allah i bedene, men ydmygt vise menneskets fejlbarlighed.

En trendrest

Jeg havde en trendrest af uld på damaskvæven og var begyndt på en plaid, men man kan sige, at jeg selv fik en åbenbaring og lod mig inspirere af mit sengestykke.

Jeg tog de gamle tegninger fra Det ny Jerusalem frem og fandt et udsnit, som jeg kunne trække ned i min harnisk....men jeg skulle selvsagt tegne det om til en løsere kvalitet. Nu vævede jeg bare løs. Slap en farve op, fandt jeg en ny. Improviserede en fisk ind, da jeg havde vævet noget, der skulle ligne livets kilde. Og fisken er jo et Kristus-symbol.

Duen, som jeg fik sat op i himmelen, er symbolet for Helligånden. Trekanten er brocheret ind i fuglens vinge. Det himmelske lys er de gule striber. De græske bogstaver Alfa og Omega, der står for begyndelsen og enden, fik jeg lige plads til, da trenden var ved at slippe op. Det var så forløsende frit at væve på denne måde. Så dette tæppe, der blev 3,5 m langt, bliver vist på udstillingen under titlen ”Se, jeg gør alting nyt”, da jeg fik vævet denne sætning ind i bunden af tæppet.

På den tredje væg i Officinet skulle så hænge et helt nyt damasktæppe over samme tekst, men i andre materialer og i en anden tæthed og binding. Og med effekt af uld og silke brocheret ind i andre farver. Man kan også fortolke en guddommelig åbenbaring i valget af materiale, så jeg satte en helt hvid trend op i skinnende, merceriseret, ægyptisk bomuld, der kan tolkes som det himmelske lys. Det var da et inspirerende udgangspunkt. Og blev tæpper vævet i trendeffekt, så fik det en transparent karakter som i et luftsyn eller i et drømmesyn, ja, i en åbenbaring.

Den jomfruelige trend

Der er for væveren frit spil, når man begynder at væve en historie ind, som er islæts gang i trenden i det mønster, som trækkes ned i en harnisk. Fascinerende, ikke sandt. På det ubeskrevne blad. På det uplettede lagen. I det ulevede liv og jomfruelige liv. Men mit ærinde var ikke som stakels Filomelas’ i den græske myte. Hun fik tunge skåret af efter voldtægt og blev indespærret, men fik mulighed for at væve et tæppe, hvori hun

fik fortalt sin grumme historie og på den måde blev frelst. Og derefter tog en frygtelig hævn.

Jeg ville i dette tredje tæppe med relation til udstillingens to andre tæpper fremhæve livets kilde og livets træ som de altdominerende symboler. Også her skulle der være mulighed for fortolkning. Et kors skulle synes mellem livstræets rødder, ligesom disse drikker af livets kilde. Salmeligtingen benytter sig også af disse billeder. Nu troede jeg imidlertid, at mine personlige trængsler her i skrivende stund skulle være overstået og ren væveglæde opstå.

Nej, vævene og jeg blev opsagt på mit værksted i sidste uge, så nu tager min udstilling en anden drejning.

Jeg kan simpelthen ikke nå at blive færdig med det tredje tæppe: ”Johannes så en ny himmel og en ny jord”. Så gode råd er dyre. I kan komme på udstillingen og se, hvordan jeg alligevel fik fortalt lidt om, hvad der sker mellem himmel og jord. Til fri fortolkning.

Kulturmatten har bevilget støtte til, at den kvindelige troubadour, Jeannet Ulrikkeholm, kommer fredag 9. oktober om aftenen og underholder akkompagneret af sin lut og sin guitar. Det skal nok blive festligt. Der skal synges med.

Udstilling fra 19. september - 18. oktober 2015 i Officinet, Bredgade 66, 1260 København K. Åbningstider: Tirsdag - søndag kl. 12 - 16